

UDENRIGSMINISTERIET
Danmarks Eksportråd

EIR j.nr. 64.EU.Korea./
64.EU.Indien./64.EU.ASEAN
64.EU.Andin./64EU.Central-
amerika.
Den 4. april 2008

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad EUU alm. del af 5. februar 2008

Spørgsmål 31

”Vil ministeren oplyse, hvilke særlige standpunkter Danmark har gjort gældende i EU i relation til bilaterale handelsaftaler/associeringsaftaler med ASEAN, Indien, Korea, Andin-landene samt Centralamerika, herunder om det er gjort gældende, at Danmark ønsker aftaler, der skal beskytte ulandenes landbrug og industri mod dumpning, samt at Danmark ønsker forpligtende og sanktionérbare aftaler om overholdelse af lønmodtagernes menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder?”

Svar:

Danmark har generelt arbejdet for følgende punkter:

- at der opnås det bedst mulige resultat for dansk erhvervsliv;
- at EU i f.m. forhandlingerne om markedsadgang lægger særlig vægt på liberalisering af handlen med miljøvenlige varer og tjenesteydelser;
- at muligheden holdes åben for justering af mandatet i lyset af resultaterne af den sideløbende vurdering af aftalens sociale og miljømæssige konsekvenser;
- at hensynet til arbejdstagerrettigheder indarbejdes i den endelige aftale, herunder at aftalen bidrager til at fremme grundlæggende arbejdsnormer som defineret i ILO erklæringen af 1998 om samme;
- at der foretages en vurdering af aftalens mulige negative virkninger på de mindst udviklede lande som følge af præferenceerosion;
- at Kommissionen tilskyndes til snarest muligt i EU at fremlægge et forslag om forbedrede udviklingsvenlige oprindelsesregler til fordel for alle de involverede udviklingslande;
- at der skabes en juridisk og institutionel forbindelse mellem indgåelse af en frihandelsaftale og en partnerskabsaftale. Det sikrer samhørighed med EU's generelle politiske

samarbejde med det pågældende land også på menneskerettighedsområdet, der indgår som et grundlæggende element i partnerskabsaftaler.;

- at markedsadgangen for og beskyttelsen af investeringer kommer til at omfatte alle typer af investeringer, inklusive porteføljeinvesteringer, samt kommer til at omfatte flest mulige sektorer;
- at EU i forbindelse med sine frihandelsforhandlinger med tredjelande eller regioner også opfordrer disse til at åbne deres markeder for de mindst udviklede lande;
- at det af Kommissionens mandat fremgår at en kommende aftale skal respektere medlemsstaternes mulighed for at opretholde nationale regler om indrejse og ophold;
- at bestemmelser om beskyttelse af følsomme produkter og den særlige beskyttelsesklausul for landbrug ikke bliver for restriktive i deres ordlyd.
- at Kommissionen forpligtes til løbende at holde Rådet løbende orienteret om udviklingen i forhandlingerne, og at medlemsstaterne har mulighed for at sidde med ved forhandlingerne, når emner, som hører under medlemsstatskompetence eller delt kompetence bliver drøftet.

De ovenstående punkter er indholdsmæssigt dækket af forhandlingsbemyndigelserne fra Rådet til Kommissionen. Dette gælder også emner som bæredygtighed i bred forstand herunder bl.a. miljø- og arbejdstageraspekter.

Forløbet omkring forhandlingerne af de enkelte aftaler bliver fulgt af bl.a. 133-komitéen, hvor de enkelte medlemslande kan komme til orde. Der er fra dansk side leveret input, når dette har været relevant i forhold til udviklingen i forhandlingerne af den enkelte aftale. Dette er sket i forhold til specifikke kommercielle interesser i aftalerne med Korea og Indien. For Indiens vedkommende har dette været suppleret med materiale modtaget fra en NGO om forhold for kasteløse.

Hvornår der spilles ind i forhold til den enkelte aftale er i høj grad et spørgsmål om, hvor langt man er nået med forhandlingerne. Forhandlingerne starter på et meget generelt niveau og detaljeres derefter. Det er sjældent, at der er uenighed på det generelle niveau, hvorfor meget konkrete indspil sjældent er meningsfyldte, før end forhandlingerne har nået et rimeligt detaljeringniveau. I forhold til de omhandlede aftaler er dette tilfældet i forhandlingerne med Korea og i nogen grad med Indien.

Frihandelsaftalerne vurderes under forhandlingsløbet af uafhængige konsulenter i en bæredygtighedsrapport (Sustainability Impact Assessment). Denne har som formål at sikre, at der ikke er utilsigtede virkninger af aftalen for EU eller for den pågældende aftalepartner, herunder også at der ikke påføres sektorer urimelig konkurrence. Egentlig dumping er et WTO-anliggende, hvor det står helt klart at dumping ikke er tilladt.